

„Nech sa aj naši naučia...”

Suspírium: „Žite ako deti svetla. Veď ovocie svetla je vo všetkej доброте, spravodlivosti a pravde. Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte.” (Ef 5,8b-10a) Amen.

Pieseň: Žalm č. 92. 1. verš: „Dobré je sláviť Pána!”

Pozdrav: „Chváľte Hospodina, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia, lebo je nesmierne jeho milosrdenstvo voči nám a vernosť Hospodina až naveky! Haleluja!” (Žalm 117) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 11. kapitole v prvom, v druhom a v šiestom verši takto: „Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. [...] Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú.” (Žid 11,1-2) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 92 2-5. verše: „O Tvojich skutkoch spievam...”

Vzdych: „Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal.” (Jn 15,1-3) Amen.

Lekcia: List apoštola Pavla Titovi 3. kapitola: *„Pripomínaj im, aby sa podrobovali vládam a vrchnostiam, aby poslúchali, aby boli pripravení na každé dobré dielo, aby nikoho neohovárali, aby neboli svárliví, ale priateľskí, a aby preukazovali miernosť všetkým ľuďom. Veď aj my sme boli kedysi nerozumní a neposlušní, blúdili sme, boli sme otrokmi všelijakých žiadostivostí a rozkoší, žili sme v zlobe a závidi, odporní, nenávideli sme jedni druhých. Ale keď sa zjavila dobrotivosť nášho Spasiteľa, Boha, a jeho láska k ľuďom, zachránil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás štedro vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme sa ospravedlnení jeho milosťou stali dedičmi podľa nádeje večného života. Spoľahlivé je toto slovo a chcem, aby si na to kládol dôraz, aby tí, čo uverili v Boha, usilovali sa vynikať v dobrých skutkoch. Toto je dobré a pre ľudí užitočné. Vyhýbaj sa však hlúpym sporom, rodokmeňom, svárom a hádkam o Zákone; sú totiž neužitočné a márne. Bludárovi sa po jednom-dvoch napomenutiach vyhýbaj, veď vieš, že taký človek je na bludnej ceste; hreší a sám sa odsudzuje. Keď pošlem k tebe Artemasa alebo*

Tychika, usiluj sa prísť ku mne do Nikopolisu, lebo som sa rozhodol, že tam prezimujem. Zénasa, znalca Zákona, a Apolla starostlivo vychystaj na cestu, aby im nič nechýbalo. Nech sa aj naši naučia vynikať v dobrých skutkoch tam, kde je naliehavá potreba, aby nezostali bez ovocia. Pozdravujú Ťa všetci, ktorí sú so mnou. Pozdrav tých, čo nás milujú vo viere. Milosť nech je s vami všetkými.“

Modlitba: Milujúci nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti za toto letné obdobie, za dni odpočinku, za čas žatvy a zavárania. Tak ako v záhradách dozrieva ovocie, tak chceš, aby aj náš život rástol a prinášal ovocie. Ďakujeme Ti, že si nás povolal nie k prázdnomu životu, ale k životu zmysluplnému a požehnanému, v ktorom sa naša láska prejavuje v dobrých skutkoch. Tvoje Slovo nás učí, aby sme sa učili konať dobré skutky, najmä vtedy, keď nastane naliehavá potreba, aby sme nezostali bez ovocia. Pane, otvor naše oči pre potreby ľudí okolo nás! Daj nám ochotné srdce, aby sme si všimli toho, kto potrebuje pomoc, kto potrebuje potešenie, kto hľadá nádej. Ďakujeme Ti, že základom a zdrojom každého nášho dobrého skutku je jedinečný a dokonalý skutok Ježiša Krista. On dal sám seba za nás, aby nás vykúpil a daroval nám nový život. Nechceme konať dobro z vlastnej sily, ale z milosti, ktorú sme od Neho prijali. Ďakujeme Ti, že Ježiš nielen zasľubuje život, ale dáva život v hojnosti. Život, ktorý prekypuje láskou, nádejou a milosrdenstvom. Daj, aby sme z tejto hojnosti prijatej od Teba dokázali dávať aj druhým, zvlášť v časoch núdze. Chráň nás pred neplodnosťou! Nech v nás dozrieva ovocie Tvojho Svätého Ducha: láska, ktorá nezištne slúži; radosť, ktorá aj uprostred ťažkostí nachádza svoju silu v Tebe; pokoj, ktorý nachádza zmierenie s Tebou i s blížnym; trpezlivosť, ktorá dokáže niesť druhého; láskavosť a dobrota, ktoré ochotne pomáhajú; vernosť, ktorá vytrváva pri Tebe i pri tých, ktorých si nám zveril; miernosť, ktorá nechce vládnuť, ale slúžiť; a sebaovládanie, ktoré múdro zaobchádza s darmi prijatými od Teba. Tak ako v týchto dňoch s radosťou zbierame plody zeme a odkladáme ich na neskoršie časy, tak v nás pôsob aj Ty, aby ovocie Ducha v našich životoch zostávalo trvalé a aby sa náš život stal občerstvujúcim darom a požehnaním pre druhých. Nech Ťa oslavujú tie dobré skutky, ktoré majú svoj koreň v Tebe a vyvierajú z Tvojej lásky. Priprav teda naše srdcia na počúvanie Tvojho Slova, aby sme neboli iba jeho poslucháčmi, ale aj poslušnými vykonávateľmi. O to prosíme v mene Ježiša Krista. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 258: „Ach, akí len sú blažení,...“

Vzdych: „Ochotne ti budem obetovať a zvelebovať tvoje meno, Hospodin, lebo je dobré. Veď on ma vytrhol z každého súženia.“ (Ž 54,8-9a) Amen.

Biblický text: List apoštola Pavla Títovi 3. kapitola 14. verš: „*Nech sa aj naši naučia vynikať v dobrých skutkoch tam, kde je naliehavá potreba, aby nezostali bez ovocia.*“

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Predstavme si ostrov Kréta, kde slúžil Titus. Sú horúce letné dni, podobné tomuto dnešnému. Na svahoch sa v striebornom lesku ligocú listy olivovníkov, viniče sa prehýbajú pod váhou strapcov hrozna, figovníky prinášajú sladké ovocie, granátové jablká začínajú červenať a v záhradách voňajú citróny a pomaranče. Jedna stará kresťanská žena chytí za ruku mladú nevestu. – Pod’ – povie jej –, naučím ťa niečomu, čo ma naučila moja mama. Celý deň pracujú spolu. Zbierajú figy, hrozno a granátové jablká. Čo sa dá, usušia, čo sa dá, odložia na zimu. Stará žena pritom znova a znova opakuje: – Neodkladáme ovocie preto, že ho dnes potrebujeme. Pracujeme preto, lebo vieme: príde čas, keď už nebude rodiť. Roky plynú. Z mladej ženy sa stane šikovná gazdiná. Jej komora je plná starostlivo uskladneného ovocia, sušených plodov a zaváranín. S hrdosťou ukazuje staršej žene svoje police. – Pozri! Každý rad je plný. Nechýba ani jeden pohár. Stará žena si prezrie komoru. Usmeje sa, ale neobdivuje police. Ticho sa iba opýta: – Povedz mi... keď prišla zima a v našom meste boli hladní, chorí, vdovy alebo siroty... koľko pohárov z týchto políc sa dostalo na ich stôl? Koľko z toho, čo ti Boh zveril, si darovala? Zrazu nastalo veľké ticho. Pretože otázkou nie je, koľko ovocia sa podarilo zhromaždiť. Otázkou je, komu v čase núdze prinieslo život, radosť a nádej. Stará žena učila. A to je najdôležitejšie. Pretože empatii sa dá naučiť. Sústrasti sa dá naučiť. Vernosti sa dá naučiť. Praktizovaniu lásky sa dá naučiť. Veď apoštol Pavol píše Títovi nie náhodou: „Nech sa aj naši naučia...“ Nie je to samozrejmé. Nie je to vrodená schopnosť. Treba to cvičiť. Poznáme totiž aj opak. Existuje vyčerpanie zo súcitu (porov. Lk 16,19–31). Existuje stav, keď opustíme svoju prvú lásku (porov. Zjav 2,4). Existuje stav, keď sa staneme vlažnými (porov. Zjav 3,16). Existuje chvíľa, keď nás už nikto a nič nezaujíma. Existuje situácia, keď

sa po dovolenke vraciame domov unavenejší, než keď sme odchádzali. Existuje chvíľa, keď sa naše srdce zatvára. Práve preto musíme prosiť Boha o viac sily. O viac lásky. O viac trpezlivosti. O viac Krista. Pretože to, čo od nás žiada, to chce On sám v nás vypestovať. Je zaujímavé, že v liste Títovi sa stretávame so zvláštnym gréckym slovom: filantropia (porov. Tít 3,4). V Novej zmluve sa toto slovo ako podstatné meno nachádza iba raz. „Zjavila sa dobrota a ľudomilnosť nášho Spasiteľa, Boha...“ Filantropia. Ľudomilnosť. Tu však nejde o ľudské dobročinné konanie. Ide o Božiu lásku k človeku. Veľký Boh miluje malého človeka. Nie z diaľky. Nie iba v teórii. Ale v Ježišovi Kristovi. Božia láska nezostala iba citom a pocitom. Nezostala iba myšlienkou. Nezostala iba filozofiou. Stala sa skutkom. Kristus prišiel. Sklonil sa. Dotkol sa malomocného. Oslovil mýtnika. Pozdvihol ochrnutého. Vrátil slepému zrak. Zastal pri kanaánskej žene. Mal v úmysle vojsť do domu stotníka. Zavolať Lazára po mene. A potom sám seba vydal za naše hriechy na golgotskom kríži. Toto je najväčší dobrý skutok. Toto je Božia filantropia. Kresťan nekoná dobro preto, aby získal uznanie. Nekoná ho preto, aby sa mu naplnili police. Koná ho preto, lebo Božia láska k človeku už naplnila jeho srdce. Tak ako sa Božia láska vyliala na nás, chce cez nás ďalej prúdiť k iným. Preto apoštol Pavol hovorí: „Nech sa aj naši naučia konať dobré skutky v naliehavých potrebách, aby neboli bez ovocia.“ Všimnime si tento výraz: „naši“. Nemusíme ísť ďaleko. Nemusíme cestovať na koniec sveta. Stačí sa rozhliadnuť vo vlastnom spoločenstve. Kto zostal sám? Kto je vdova alebo vdovec? Kto je chorý? Kto nemá pokoj v srdci? Kto trpí nedostatkom? Kto nesie neznesiteľné bremeno? Možno nedokážeme vyriešiť celý jeho život. Ale môžeme mu zavolať. Môžeme ho navštíviť. Môžeme si k nemu prisadnúť. Môžeme s ním prejsť namiesto jednej míle dve. To je už Kristova cesta. Spomínam si na príbeh Jonáša, ktorým sme sa celý týždeň zaoberali. V letnom tábore niektoré deti napísali do pracovného listu, že Jonášovi bolo ľúto palmy. Zasmial som sa nad tým. Nebola to však palma. Bola to obyčajná tekvica, popínavá

rastlina. Prorok Jonáš oplakával ju. Obyvatelia Ninive však oplakávali svoje hriechy pred Hospodinom. Strata rastliny bolela Jonáša viac než strata stodvadsaťtisíc ľudí v Ninive. Ako ľahko sa aj my stávame Jonášmi! Často viac lipneme na svojom pohodlí než na ľuďoch. Na svojom tieni viac než na svojom bratovi a sestre. Na svojom dome viac než na vdove. Na vlastnom pokoji viac než na človeku, ktorý potrebuje pomoc. Ale Ježiš vždy videl človeka. Chorého. Ochrunutého. Plačúceho. Slepého. Vylúčeného. Hriešnika. To nás učil. A tomu učí aj nás. Bratia a sestry! Čo je dnes naliehavá pomoc? Komu treba dnes zavolať? Koho treba dnes navštíviť? Komu treba dnes odpustiť? Kto čaká na povzbudivé slovo? Kto čaká na tanier jedla? Kto čaká na to, aby ho niekto jednoducho vypočul? To je praktizovanie dobrých skutkov. To je ovocie Ducha. To je Kristov život v nás. Kresťanstvo nežije samo pre seba. Ovocie nezostáva na strome. Zaváranina nie je pripravená pre komoru. Milosť sa nechce zastaviť v nás. Chce ďalej prúdiť. Veď aj dnes to vidíme. Opotrebované invalidné vozíky nesú ľudí v domovoch dôchodcov. Trasúce sa ruky sa dvíhajú k modlitbe. Na nemocničných lôžkach chorí čakajú na návštevu. Osamelí ľudia čakajú na telefonát. Deti čakajú na objatie. Všade okolo nás sú naliehavé potreby. A Boh nám aj dnes hovorí: „Nech sa aj naši naučia...“ Učme sa od Krista ľudomilnosti. Učme sa Božej filantropii. Učme sa milovať tak, ako On miloval nás. Pretože nakoniec nebude otázkou, koľko vecí sme zhromaždili. Ale koľko z toho, čo sme dostali od Boha, sa dostalo k druhým. Tak bude milosť skutočne s nami všetkými. Pretože milosť je sila prichádzajúca zhora. Milosť je viera, ktorá nás drží. Milosť je predĺžená ruka. Predĺžená noha. Predĺžené srdce. Milosť sa stáva chlebom pre hladného. Liekom pre chorého. Božím slovom pre beznádejného. Bratom pre osamelého. Kristom pre svet. Bratia a sestry, teraz je ešte leto. Ovocie dozrieva. Ale raz príde zima v živote každého z nás. A vtedy nebude otázkou, aká plná bola naša komora, ale komu sa dostalo z toho, čo nám Boh zveril. Pretože Božia filantropia, Božia láska k človeku, nikdy nezostáva na polici. V Kristovi sa vydala smerom k

nám a teraz chce cez nás pokračovať ďalej k iným. „Nech sa aj naši naučia...“
Nech nám Boh dá, aby sme aj my boli takýmto učiacim sa spoločenstvom. Amen.

Modlitba: Pane náš, drahý Ježišu Kriste! Teraz, keď sa pred Tebou stíšime, nechceme odísť domov tak, že si so sebou odnesieme iba pekný príbeh. Nechceme, aby sa naša komora naplnila, ale naše srdce zostalo prázdne. Nechceme zostať bez ovocia. Ďakujeme Ti, že si o láske k človeku nielen hovoril, ale si nám ju ukázal vlastným životom. Ďakujeme Ti, že si sa sklonil k tým, ku ktorým sa iní nesklonili. Ďakujeme Ti, že si si všimol plačúcich, zavrhnutých, chorých, hriešnikov a nakoniec aj nás. Ďakujeme Ti, že keď sme Ťa ešte nehľadali, Ty si už bol na ceste k nám. Odpusť nám, keď sme viac chránili svoj vlastný tieň než človeka, ktorý žije vedľa nás. Odpusť nám, keď sme venovali viac pozornosti svojmu pohodliu než tomu, kto volal o pomoc. Odpusť nám, keď sme zatvorili svoje srdce, pretože sme boli unavení, sklamaní alebo sme si mysleli, že na nás už nič nezáleží. Svojím Svätým Duchom nás znovu uč milovať. Nauč nás vidieť toho, koho si iní ani nevšimnú. Nauč nás počuť tiché volanie o pomoc, ktoré možno nikto iný nepočuje. Daj nám odvahu osloviť, čas počúvať, podať ruku, rozdeliť sa o chlieb a odovzdávať nádej. Prosíme Ťa, nedovoľ, aby sa Tvoje dary zastavili pri nás. To, čo sme od Teba prijali, nech sa stane požehnaním pre druhých. Nech naše potešenie potešuje. Nech naša viera posilňuje. Nech naša nádej pozdvihuje iných. Nech naša láska ukazuje na Teba. Modlíme sa za naše cirkevné spoločenstvo. Urob z nášho cirkevného zboru miesto, kde sa skutočne učíme konať dobré skutky. Miesto, kde je prirodzené niešť bremená jeden druhého. Miesto, kde nezostáva sám vdovec, chorý, smútiaci, dieťa, starší človek, hľadajúci ani ten, kto zabúdil. A keď raz prídeme k večeru svojho života, nech sa nás nepýtaš, koľko sme zhromaždili, ale nech sa môžeme radovať z toho, že z Tvojej milosti sme mali čo rozdávať. Tak nás teraz pošli do našich domovov, k našim rodinám, do našich ulíc a miest, aby tí, ktorí sa s nami stretnú, nevideli predovšetkým nás, ale Tvoju lásku k človeku. Ty, ktorý žiješ a kraľuješ s Otcom i so Svätým Duchom, ako jediný večný Boh, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Od každého, kto mnoho dostal, bude sa mnoho žiadať. Od toho, komu veľa zverili, budú aj viac žiadať.“ (Lk 12,48b) Amen.

Požehnanie: „Nech ťa Hospodin požehná a nech ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (IVMojž 6,24-26) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 606 3-5. verše: „I dnes sa do Tvojich rúk,...“